

EL PUNT

Mossos en acció

zàping

GEMMA BUSQUETS.

TV3 s'allunya del gènere policial clàssic, tipus *El comisario*, i s'emmiralla en el *thriller* d'espies d'*Alias* o *Nikita*. Per exemple, a *Àngels i Sants*, els Mossos treballen en una sala d'operacions fosca, amb ordinadors i pantalles de plasma i claus d'accés de reconeixement físic, com si fóssim a Langley o en comptes de policia, es tractés d'agents terroristes. I una de les claus, rau en la credibilitat que l'espectador -acostumat a reconèixer-ho en sèries nord-americanes- ho faci també amb els Mossos. La careta, però, només li falta dir: «Inscriu-te, vine a Mollet.» La música, molt *tarantiniana*, -de fet l'estructura de pantalla partida i tota la sèrie té aquest gust pels 70- aconseguix agilitzar un primer capítol, com tots els introductoris, lent en plantejar el cas i els personatges. Tots amb molt d'equipatge personal: fantasmes del passat (Àngels), sentiments reprimits (inspector Ravell i la psicòloga) dolents ambigus (Sants), vaja, els tòpics d'aquestes ficcions i en els que cal que l'argument avanci per avaluar-ho. És destacable, però, que TV3, lluny de pretensions, vulgui demostrar que l'audiovisual català no s'acaba amb les telenovel·les costumistes i les comèdies estripades.